

MAYA'DAN BAKIŞ

Türk'e Sıkılan Kurşun

Prof.Dr. C. TAYYAR SADIKLAR
Türk - Japon Vakfı Başkanı
(Gümrük ve Tekel E.Bakanı /
Merkez Bankası E.Başkanı)

19 Ocak 2007 tarihinde, bir Türk vatandaşı ve Agos Gazetesi genel yayın yönetmeni Hrant Dink'e sıkılan kurşun amacına yönelik ilk kurşun değildir.

Toplumumuzu bölmeye, huzursuz etmeye yönelik bu gibi suikastlara tarihimizde çok rastlanır.

15 Mart 1921 tarihinde, Sadrazam Talat Paşa Berlin'de Sogomon Tehliryan adında biri tarafından sıkılan bir kurşunla öldürülmüştü. Bu kurşun nefreti ateşleyen ilk kurşundu. Talat Paşa'nın katili anında yakalanmış çok kısa bir yargılama sonucunda beraat ettirilmişti. Bu olay, batı toplumundaki ikiyüzlülüğün ve nefretin en belirgin bir işareti olmuştu.

1973 yılından başlayan Türklere yönelik Ermeni terörü 41 Türk vatandaşının canını almıştır. Bunların çoğunluğu gencecik pırıl pırıl Türk diplomatlarıydı. Türkiye'nin Los Angeles Başkonsolosu Mehmet Baydar, 1973 tarihinde Amerikan uyruklu bir Ermeni tarafından şehit edildi. Bu tür cinayetler zinciri 1975 yılında Viyana Büyükelçimiz Daniş Tunalıgil'in, yine aynı yıl içerisinde Paris Büyükelçimiz İsmail Erez'in, 1977 yılında Vatikan Büyükelçimiz Taha Carım'ın, şehit edilmesi ile devam etmiştir. Şehit edilenlerin hepsini sıralamaya kalksak facianın büyüklüğü daha da iyi anlaşılır.

Ne acıdır ki, Türkiye ve dünya diplomasisi bu büyük kayıpları verirken batı dünyasının insan hakları koruyucuları adeta gizlenmişlerdi. Ne bir protesto ne de bir seremoni. Bu konuda birkaç defa tekrar ettiğim bir önerim olacak; diplomatlarımızın öldürüldüğü büyükelçilikler önüne heykellerini dikelim ve her yıl görkemli bir törenle şehitlerimizi analım. Böylece dünyanın yüzüne ayıplarını haykıralım.

Hrant Dink'in ölümünde ise, Türk milletinin asaleti sergilendi. Adeta yüz binler sokağa döküldü. Türk Ermenilerine gösterilen şevkatin bir örneği daha sergilendi.

Osmanlı tarihinde Ermeni vatandaşlar, Osmanlı'nın "sadık vatandaşı" olarak kabul edilmişti. Hükümette ve yönetimde çok önemli yerlere

getirilmişti. Cumhuriyet tarihimizde ise müzik ve sanat dünyamızda çok önemli köşe başları Ermeni vatandaşlarımızla donatılmıştı. İşte Adile Naşit'ler, Ara Güler'ler, Garo Mafyan'lar, Onno Tunç'lar birer örnek. Adeta etle tırnak gibi bütünleşmiş insanlarımızın yüreğine nefret tohumları sokabilmek için tarih boyunca gayretler gösterilmiştir.

Hrant Dink'in öldürülmesi üzerine hemen malum odaklar harekete geçtiler. Amerika Senatosundan, Türkiye aleyhine karar çıkartma gayretleri yoğunlaştı, batıdaki en etkili gazetelerde 1.500.001 benzetmesi ile güya Ermeni soykırımına devam ediliyor izlenimi verdiler. Bizim Türkiye'de yaşayan Ermeni vatandaşlarımızla bir sorunumuz yok, nefretimiz ise hiç yok, aksine sempati denebilecek duygularımız var. Ama, dünyadaki Ermeni diasporası adını alan tahrikçiler bu konuda rant sağlamak, kendilerine görev çıkartmak için her şeyi kullandılar ve kullanıyorlar.

Bu defa umdukları olmayacak. Çatışan toplumların psikiyatrisi Prof. Vamık Volkan bakın ne diyor: "Hrant Dink'in cenazesinden sonra ortaya çıkan tablo tüm dünyadaki Ermenileri çok şaşırttı ve etkiledi. Gördüğümüz gerçek mi diye sormaya başladılar."

Evet gerçektir, Türk toplumunda nefret yoktur, bağışlama vardır, sevgi vardır.

Nefreti üretenler maalesef asırlarca peşinde koştuğumuz batı dünyasının bazı odaklarıdır.

Türk'e sıkılan kurşunlar, dünya vicdanına sıkılan kurşunlar haline gelmiştir.